

διαφέρουσα παρατήρησις κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πειράματος ὑπῆρξεν ἡ παρατήρησις τῶν σημειωθεισῶν θερμοκρασιῶν. Αἱ σημειωθεῖσαι θερμοκρασίαι, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡλιοφανερίας, τῶν ὑπὸ ἀποξήρανσιν δειγμάτων ἦσαν μεγαλύτεραι εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ πολυαιθυλενίου, μικρότεραι εἰς τὴν τοῦ μελανοῦ ὑφάσματος καὶ ἔτι μικρότεραι εἰς τὴν τοῦ ἡλίου.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀποξήρανσεως ἐγένετο εἰς τὸν ἀποληφθέντα ξηρὸν σταφιδόκαρπον ὄλων τῶν δειγμάτων—ἐκάστου χωριστὰ—προσδιορισμὸς τοῦ σακχάρου ὡς ἐξῆς:

Ὁ σταφιδόκαρπος ἐκάστου πειραματικοῦ δείγματος ἐξυγίζετο καὶ ἐφέρετο ἐντὸς ὑαλίνου ἰγδίου. Ἐν συνεχείᾳ προσετίθετο ἐν-

τὸς αὐτοῦ ἀνάλογος ποσότης ὕδατος ὥστε νὰ συμπληρωθῇ τὸ ἀρχικὸν βῆρος χλωρᾶς τοῦ δείγματος (50 γραμμάρια). Κατόπιν προεκαλεῖτο σύνθλιψις τοῦ σταφιδόκαρπου ἐντὸς τοῦ ἰγδίου καὶ ταυτόχρονον ἐκχύλισμα αὐτοῦ διὰ τοῦ προστεθέντος ὕδατος. Εἰς τὸ οὕτω λαμβανόμενον γλεῦκος ἐγένετο σακχαρομέτρησις, σημειουμένης ταυτόχρονον καὶ τῆς θερμοκρασίας τοῦ γλεῦκου. Ἡ σακχαρομέτρησις (Μ. ὄρος πέντε μετρήσεων) ἐγένετο διὰ τοῦ σακχαρομέτρου, ἠνῆγετο δὲ αὕτη εἰς τὴν αὐτὴν θερμοκρασίαν τοῦ γλεῦκου τῆς χλωρᾶς (47 ὀμάς).

Κατωτέρω παρέχουσι τὰ ἀριθμητικὰ ἀποτελέσματα τῶν γενομένων σακχαρομετρήσεων ἐκπεφρασμένα ο)ο καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θερμοκρασίαν (26° C.).

Ἀντικείμενα μελέτης	Σάκχαρον ο)ο Ἐπαναλήψεις				Σύν.	Μ. ὄρος	Ἀναγ ἐπὶ ο)ο σάκχ. χλωρ (μαρ.)	Διαφορὰ ἐναντι χλωρᾶς
	I	II	III	IV				
1) Ἀποξήρανσις ὑπὸ τὸν ἡλιον.	21.07	20.83	20.77	22.87	85.54	21.38 %	98.67	-1.33%
2) Ἀποξήρανσις ὑπὸ σκιάν.	20.47	20.47	20.57	21.77	83.28	20.82 %	96.08	-3.92%
3) Ἀποξήρανσις ὑπὸ πολυαιθυλενίου.	20.15	19.80	19.80	21.60	81.35	20.33 %	93.81	-6.19%
4) Χλωρὰ (Μάρτυς).	21.40	21.40	20.90	23.00	86.70	21.67 %	100	-

Ἐλέγχοντες τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ πειράματος διὰ τῆς μεθόδου τῆς ἀναλύσεως τῆς παραλλάξεως κατὰ Fisher εὗρισκομεν ὅτι:

1) Τὸ κριτήριον «Ζ» τοῦ πειράματος ἰσοῦται μετὰ 1,97 ἐναντι τῆς θεωρητικῆς τιμῆς τούτου 0,9724, διὰ $P = 0,01$.

2) Ἡ στατιστικῶς σημαντικὴ διαφορὰ (Σ.Σ.Δ.) μεταξὺ δύο μέσων ὄρων ἰσοῦται, διὰ $P = 0,05$, μετὰ $\pm 0,497$ καὶ διὰ $P \pm 0,01$, μετὰ $\pm 0,715$, ὅπερ σημαίνει, ὅτι τὰ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα τοῦ πειράματος

εἶναι σημαντικὰ ἀπὸ στατιστικῆς πλευρᾶς.

Διερεύνησις ἀποτελεσμάτων

Ὡς προκύπτει ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν πειραμάτων τῆς πρώτης σειρᾶς, οὐδεμία ἀπώλεια σακχάρου διεπιστώθη εἰς τὴν γλεῦκην εἴτε ταῦτα ἐξετέθησαν εἰς τὸν ἡλιον εἴτε διεφυλάχθησαν εἰς τὸ σκότος ἢ τὴν σκιάν. Τούναντιον ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ πειράματος τῆς δευτέρας σειρᾶς προκύπτει σαφῶς, ὅτι ἡ κορνιθιακὴ σταφίς ὑπέστη κατὰ τὴν ἀποξήρανσιν μείωσιν τοῦ σακχάρου αὐτῆς, τὸ δὲ μέγεθος τῆς μείω-